



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 194/2014
18.03.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Горана Чавлине, Маје Ковачевић-Томић, Радмиле Драгичевић-Дичић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.А., због кривичног дела силовање из члана 178. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.А., адвоката А.Ј, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Панчеву К 151/12 од 04.06.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3824/13 од 27.11.2013. године, у седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП, дана 18.03.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.А., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Панчеву К 151/12 од 04.06.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3824/13 од 27.11.2013. године у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Панчеву К 151/12 од 04.06.2013. године окривљени М.А. оглашен је кривим због кривичног дела силовање из члана 178. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од пет година у коју му се урачунава време проведено у притвору од 30.09.2012. године па надаље до упућивања окривљеног у установу за издржавање казне. На основу члана 206. став 2. ЗКП оштећена је са имовинскоправним захтевом упућена на парницу. Истом пресудом окривљени је на основу чл. 193. и 196. ЗКП обавезан да у корист буџетских средстава суда на име паушала уплати износ од 10.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде и под претњом принудног извршења и остале трошкове кривичног поступка у износу од 336.290,48 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3824/13 од 27.11.2013. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљеног и првостепена пресуда је потврђена.

Против ових пресуда бранилац окривљеног М.А., адвокат А.Ј, благовремено је поднео захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине правноснажну пресуду Вишег суда у Панчеву К 151/12 од 04.06.2013. године, а списе предмета врати истом суду на поновно одлучивање као и да се извршење казне по наведеној првостепеној пресуди одложи, односно прекине.

Врховни касациони суд је доставио захтев за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сматрајући да присуство јавног тужиоца и браниоца окривљеног не би било од значаја за доношење одлуке, због чега их није обавестио о седници већа у смислу члана 488. став 2. ЗКП. Врховни касациони суд је у смислу члана 490. ЗКП одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је уз примену члана 604. ЗКП оценио наводе у захтеву и нашао:

Имајући у виду да је првостепена пресуда донета пре 01.10.2013. године, дакле, пре почетка примене новог ЗКП ("Службени гласник РС" 72 од 28.09.2011. године), Врховни касациони суд је у смислу члана 604. став 1. ЗКП испитао постојање истакнуте повреде кривичног закона из члана 369. тачка 2. ЗКП ("Службени гласник РС" 72 од 03.09.2009. године) што је битна повреда одредаба кривичног поступка у смислу сада важеће одредбе члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП која је у смислу члана 485. став 4. ЗКП разлог због којег окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводи да су нижестепене пресуде донете уз учињену битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП указујући да је након спроведене истраге истражни судија Вишег суда у Панчеву донео решење Ки 96/12 од 10.01.2013. године којом је обустављена истрага према окривљеном М.А. због кривичног дела силовања из члана 178. став 3. у вези става 1. КЗ на штету малолетне Л.С., а поводом захтева за спровођење истраге Вишег јавног тужиоца у Панчеву Кт 107/12 од 05.10.2012. године, јер је јавни тужилац одустао од кривичног гоњења окривљеног за наведено кривично дело, а оштећена није преузела гоњење у остављеном року. Међутим, у изреци првостепене пресуде којом је окривљени оглашен кривим за кривично дело силовања из члана 178. став 3. у вези става 1. КЗ, поред осталог, наведено је да је окривљени имао сексуални однос са малолетном Л.С., који опис, према наводима захтева, није смео да се унесе у изреку, јер је у питању ствар која је већ правноснажно пресуђена, због чега је првостепени суд, описујући у изреци и догађај који се односи на сведока Л.С., учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП.

Врховни касациони суд налази да су изнети наводи браниоца окривљеног М.А. неосновани.

Наиме, из списка предмета произлази да је Виши јавни тужилац у Панчеву против окривљеног поднео захтев за спровођење истраге Кт 107/12 од 05.10.2012.

године због постојања основане сумње да је извршио кривично дело силовање из члана 178. став 3. у вези става 1. КЗ на штету малолетне Л.С. и захтев за спровођење истраге Кт 107/12 од 10.10.2012. године због постојања основане сумње да је извршио кривично дело силовање из члана 178. став 3. у вези става 1. КЗ на штету малолетне З.Г. Након спроведене истраге Виши јавни тужилац је одустао од кривичног гоњења окривљеног због кривичног дела силовање из члана 178. став 3. у вези става 1. КЗ извршеног на штету малолетне Л.С., па како оштећена није преузела кривично гоњење у остављеном року, истражни судија је донео решење Ки 96/12 од 10.01.2013. године којим је обуставио истрагу против окривљеног због наведеног кривичног дела поводом захтева за спровођење истраге Вишег јавног тужиоца у Панчеву Кт 107/12 од 05.10.2012. године. Након тога Виши јавни тужилац је дана 12.12.2012. године подигао оптужницу Кт 107/12 пред Вишим судом у Панчеву против окривљеног М.А. због кривичног дела силовање из члана 178. став 3. у вези става 1. КЗ извршеног на штету малолетне оштећене З.Г., за које кривично дело је окривљени оглашен кривим и осуђен првостепеном пресудом.

Дакле, из изнетог произлази да је надлежни истражни судија решењем обуставио истрагу против окривљеног М.А. за кривично дело силовање из члана 178. став 3. у вези става 1. КЗ извршеног на штету малолетне Л.С., а не и у односу на кривично дело силовање из члана 178. став 3. у вези става 1. КЗ извршеног на штету малолетне З.Г. по захтеву за спровођење истраге Кт 107/12 од 10.10.2012. године, за које кривично дело је окривљени оглашен кривим првостепеном пресудом, па се самим тим у конкретном случају не ради о правноснажно пресуђеној ствари, како се то неосновано истиче захтевом браниоца окривљеног. По налажењу овог суда, тиме што је у изреци првостепене пресуде наведено да је окривљени имао сексуални однос са малолетном сведокињом Л.С., није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП, јер се наведене чињенице и околности односе на предметни животни догађај само утолико што су му претходиле, при чему исте не представљају законска обележја кривичног дела из члана 178. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је окривљени оглашен кривим правноснажном пресудом у односу на оштећену малолетну З.Г., па је у конкретном случају без значаја то што је против окривљеног обустављен поступак у односу на кривично дело силовање из члана 178. став 3. у вези става 1. КЗ извршеног на штету малолетне Л.С.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одбио као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП (члан 369. тачка 2. ЗКП -"Службени гласник РС" 72/09 од 03.09.2009. године).

Бранилац окривљеног у захтеву указује да је првостепени суд, уношењем наведених чињеница и околности које се односе на извршење кривичног дела за које је кривични поступак правноснажно окончан, учинио изреку пресуде неразумљивом, на који начин се, по оцени овога суда, побијане пресуде оспоравају због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. ЗКП (раније важећа одредба члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП), која повреда није разлог због којег окривљени преко браниоца може поднети захтев за

заштиту законитости у смислу члана 485. став 4. ЗКП, што значи да је у овом делу захтев недозвољен.

Наводима захтева којима се истиче да је првостепени суд пропустио да прибави извод из матичне књиге рођених за малолетну оштећену З.Г. као и да је погрешно утврђено да су лаке телесне повреде оштећеној нанете бејзбол палицом, по налажењу овога суда, првостепена и другостепена пресуда се у суштини побијају због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања што такође није разлог због којег окривљени може поднети овај ванредни правни лек у смислу члана 485. став 4. ЗКП, па је из изнетих разлога Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног и у овом делу оценио недозвољеним.

Стога је Врховни касациони суд, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник

Весна Веселиновић,с.р.

**Председник већа
судија**

Бата Цветковић,с.р.